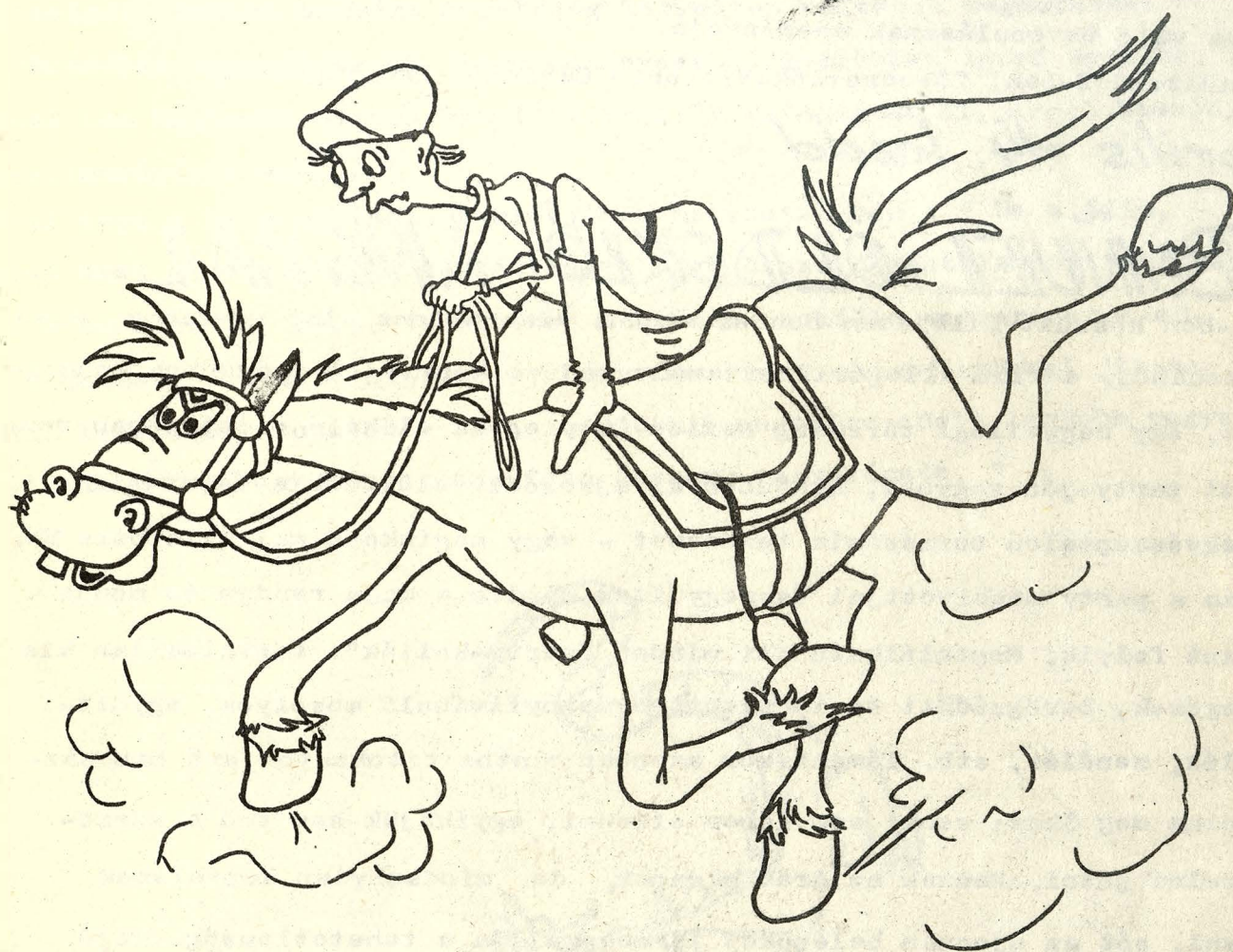

1/

AZ MKKE KLUB KIADVÁNYA V.ÉVF.-15.SZ.

MARK KÁROLY
KÖZGAZDASÁGTUDOMÁNYI
KÖZPONTI KÖNYVTÁR
Budapest IX., Dimitroff ter.

KLUB
KÖZLÖNY

április 24. kedd

FILMKLUB

RISI: RÓMAI MENETTELÉS

DINO RISI filmje az olaszországi fasiszta mozgalom kialakulásáról, szerveződéséről, körülményeiről, a fasiszta ideológia lassú térhódításáról szól. A mozgalomba véletlenül belekeveredett két férfi - Domenico és Umberto - bár eleinte nem idegenkedik a mozgalom által képviselt "magas" eszméktől, céloktól, előbb-utóbb rájön a fasiszta ideológia valódi és egyre jobban kiütköző kegyetlenségére, embertelenségére. Azonban már nem tudnak szabadulni a mozgalomtól - mely végülis az első világháború utáni zavaros és bizonytalan időkben mégis valami biztonságot nyújtott számukra - csapatukkal Milanoból Rómába érkeznek, hogy részt vegyenek Mussolini Rómába való bevonulásának eseményein.

/Készült: 1962-ben, főszereplők: Vittorio Gassman, Ugo Tognazzi/

április 14. kedd

BUÑUEL: ÖLDÖKLŐ ANGYAL

1962-ben készült filmjében Bunuel mintha visszatérne első műveihez, első korszakához. A film allegorikus, amely rejtve közvetíti számunkra mondanóját. Egy nagyvilági társaság Mexico City egyik előkelő palotájában rendezett party-ján vagyunk, miközben kirajzolódik előttünk a tehetetlen, cselekvésképtelen burzsoázia természet - vagy méginkább mai állapotra. Miután a party meghívottjai összegyűltek, minden a maga rendje és módja szerint folyik. Megtalálható itt minden "party-kellék": tartalmatlan kis fecsegések, berögződött és időzítetten megnyilvánuló mosolyok, együttenéklés, zenélés, stb. Távozáskor azonban mintha titokzatos erő babonázta volna meg őket: senki sem képes elmenni, egyikőjük sem tud a küszöbön tulra jutni. Mennek az órák a napok, de mindannyian képtelenek távozni, sőt az ujonnan belépőket is megszállja a tehetetlenség ereje. Ez a képtelen, irracionális szituáció lesz aztán a "cselekmény" magja. Az imént még finom, "előírászerű" embereken mindinkább urrá lesz a hisztéria, az idegesség, a pánik, amelynek szorításában aztán teljesen kivetkőznek korábbi önmagukból, észrevétlenül és fokozatosan letépdesik

álarukat. Eltűnik a jómodor maszkja, az előkelőség látszata, s már-már egy, felszabadult ösztönei áldozatának esett embertömeg foszladozik előttünk.

Utolsó pillanatban menti meg egyikük ötlete őket a könyörtelen pusztulástól, visszamennek "nullá"-ra, vagyis megpróbálják felidézni, és röviden ismét végigélni az ominózus este kezdetét. Hátha így sikerül kivezetniük önmagukat a pusztulás palotájából. Most sikerült, de meddig ...? Bunuel képsoraiban a lemeztelenített, minden sallangtól megfosztott emberi magatartások kegyetlen rajzát adja. De "kegyetlen humanizmusának" jellemzésére idézzük a Cahiers du Cinema kritikusának szavait: "semmi sem áll távolabb Bunueltól a kegyetlenség mutogatásakor, mint a sunyi tetszelgés. Bunuel számára a valóság kegyetlen voltának megmutatása az ábrázolás leghatásosabb, legeredményesebb, legtöbbet ígérő eszköze.. Bunuel nem hajlandó cinkos lenni. A konkrét valóságban él, arról beszél. Kegyetlenségével hat..."

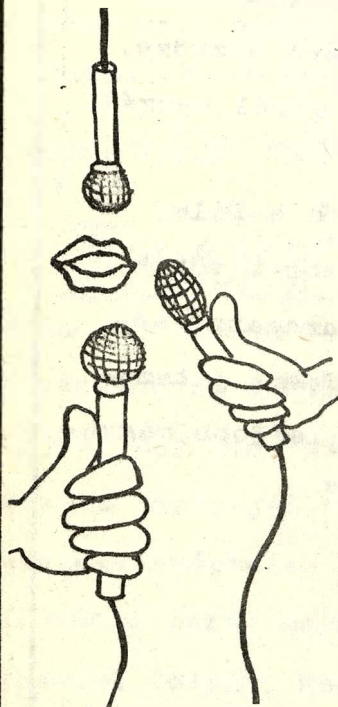
Bunuel írja a film párizsi premierjének bevezetésében: "Ha a film, melyet most megtekintünk, rejtélyesnek vagy összefüggéstelennek tűnik majd - az élet is ilyen. Az életben történtek sokféle magyarázatra adnak alkalmat. A szerző kijelenti, hogy nem akart szimbólumokkal játszani, legalábbis tudatosan nem. Az öldöklő angyalra adott legjobb magyarázat talán az, hogy nincs semmiféle ésszerű magyarázata."

A EGYETEM... ...tan...

Véget értek a NAPOK. Hogy milyen sikerrel? Ezt csak a résztvevők tudják megválaszolni, aszerint, hogy hogyan érezték magukat. Mindenesetre a KÖZGÁZ összes rendezvényén telt ház volt. A szép felszín mögött elgondolkasztó az a tény, miszerint a látogatók 30%-a /!/ volt közgázos.

Az eltérő vélemények egy valamiben azonban megegyeznek. Akárhik is végezték a szervező munkát, profi módon csinálták, és rengeteg fáradtságukba kerülhetett. Ugy éreztük, ilyen hatalmas mennyiségű társadalmi munka mindenképpen elismerést igényel, ezért gondoltuk, kicsit bekukkantunk a színpalak mögé. Beszélgetőpartnerünk a KÖZGÁZ KLUB tagja, az egész többnapos rendezvénysorozat főszervezője és felelőse volt.

-Az utóbbi két hónapban naponta átlag hány órát vettél el ez a munka?

-Körülbelül négyet.

-Találkoztál-e olyan véleménnyel, amely szerint nem érdemes "ingyen" ennyit lótni-futni?

-Igen. Tudod, a szombat esti programok rendezőit fizetik. Ebből viszont egyáltalán nem következik az, hogy akik ilyen nagy rendezvényt csinálnak, pénzt kívánnának érte. Nagyon szívesen csináltuk így is.

-Milyen nehézségeid voltak a szervezés területén?

-Ez volt az első ilyen nagyobb kaliberű munkám, és a tapasztaltabb, öregebb klubosok részéről jól jött volna némi segítség. De egy-két kivételtől eltekintve magamra voltam utalva, a felsősök ugyanis az ILLES koncert szervezésével voltak elfoglalva. Helvettük viszont nagy erőbedobással dolgoztak az el-

sősök. Szeretném még egyszer kihangsúlyozni: főleg az ő munkájuknak köszönhető, hogy az egész rendezvény megvalósult. Lehangelő élményem volt még a következő: a többi egyetem részéről beígért segítséggel problémák voltak.

-Mi volt a legkellemetlenebb fejlemény számodra?

-Szombaton egyetlen egy rendező sem volt. Akik segítettek, teljesen baráti alapon, szíveseségből tették.

-Mi volt a legörömtelibb pillanatot?

-Amikor láttam, hogy a közönség jól szórakozik, és amikor befejeztük az egészet.

-Milyen segítséget kaptatok a KISZ-bizottságtól?

-A programot egyedül a KLUB szervezte, a KISZ-bizottság a költségek 20%-ával járult hozzá.

-Végül mit szeretnél még elmondani?

-Még egyszer megköszönném az elsősök odaadó, lelkes munkáját. És talán még annyit: kicsit nagyobb érdeklődést vártam, és nem gondoltam, hogy a közgázosok nagy részét a péntek délutáni szünet fogja leginkább érdekelni.

hvg

HIRSCHLER RICHÁRD

Az életnek vagy az iskolának?

Újabban egyre nagyobb becsületük van a vállalkozásra kész, rugalmasan és önállóan gondolkodó gazdasági szakembereknek. A szabályozott szocialista piachoz megfelelő résztvevők kellenek, nem mechanikus döntésvégrehajtók, feladatikerülők. Ám sajátos ellentmondás: felsőoktatásunk — közte közgazdászképzésünk — mintha még nem hallaná tisztán az idő szavát. Ma még társaikkal szemben többnyire előnyben részesülnek azok, akik a feltétlen engedelmességet teszik magukévá, az oktatói álláspontot és a tananyagot kritikátlanul elfogadják, akik önálló gondolatok nélkül igyekeznek megúszni, az egyetemi, főiskolai éveket.

A budapesti egyetemi, főiskolai ifjúsági napok keretében rendezett minapi találkozón — amelyet eredetileg a Közgáz Klub rendezett, s amely fölött végül a Budapesti KISZ-bizottság vállalt védnökséget — többek között az efféle ellentmondások feloldásának módjairól volt szó. Az egyik beszélő felvetette a hallgatók demokratikus érdekképviseleti rendszerének problémáját, szorgalmazta aktívabb részvételüket a közügyekben, így a felsőoktatási reform kidolgozásában, a tanterv összeállításában, az oktatók véleményezésében. A kisebb közösségek érdekeinek kinyilvánítása, az egyetemi autonómia, a politikai gazdaságtan és más tantárgyak oktatásának problémái: csupa olyan terület, ahol pótcselekvés helyett a diákság tényleges beleszólása valósulhat meg — fejtette ki az előadó.

A tabuknak hadat üzenő felszólalók többek között szóltak gazdasági helyzetünkről, a növekedési ütem csökkenéséről, ami új gondokat vet fel, például azt, hogy az egyetemekről kikerülő végzős hallgatók elhelyezése sem lesz oly egyszerű mint eddig volt. A tényleges társadalmi igényeknek megfelelő egyetemi és főiskolai képzés valamennyiünk közös ügye, többek között azoké is akik az egyetemek és főiskolák padjaiban ülnek. Véleményük meghallgatása, álláspontjuk kifejtéséhez alkalmas fórumok megteremtése, bevonásuk a közügyek intézésébe elkerülhetetlen, ha a nyolcvanas évek gazdasági kihívásával eredményesen akarunk szembeszállni.

Készült: MKKE Házi Sokszorosító Üzemében

Terjedelem: 10 oldal

Felelős kiadó: Jobbágy Gyula

Felelős szerkesztő: Lovas Livia

Klub Közlöny: MKKE Klub műsorfüzete

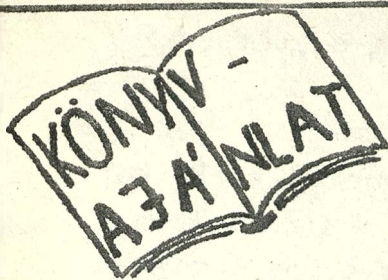
Készítették: Hulman Tünde,

Mizsey Gabriella, Nagy Ildikó,

Csontos András, Bodnár Zsigmond

B. Kiss Tamás, Csapó Éva, Miszori

Ildikó

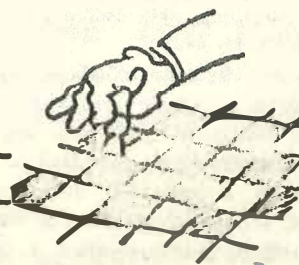
STEFAN ZWEIG: SAKKNOVELLA

A New Yorkból Buenos Airesbe tartó személyszállító gőzös néhány utasát nem mindennapi esemény hozza izgalomba: velük utazik Czentovio, a híres és közismert sakkvilágbajnok, aki alig néhány éve üstökösként tűnt fel és azóta nem akadt senki, aki megállította volna diadalsorozatában. Köztudott, hogy a mester zárkózott, nehezen megközelíthető ember, mégis hajlandó néhány játszma erejéig leereszkedni a vele utazó "dilettánsokhoz" - csinos honorárium ellenében.

Már a második játszma is reménytelennek tűnik, mikor a bámészkodók egyike, egy feltűnően sápadt 45 év körüli ur egy lépés előtt váratlanul megragadja az asztalnál ülő karját: - Ne! Az Isten szerelmére! Ha kiváltják a királynét, mindjárt leüti a cl-et a támadó futóval. Önök lecserélik a lóval. Ezalatt azonban ő

parasztjával d7-re megy, a lóval sakkot is adunk, ki- kapnak. Csaknem ugyanaz a hely- ben Aljechin Bogoljubov el- lágbajnokságon.

bástyájukat fenyegeti, s ha leno-tiz lépés után mattot zet állottt elő, mikor 1922- len játszott a póstyéni vi-

Az utasok elképedve mered- nek az idegenre. Ki lehet ez az ember, aki azt állítja, hogy 25 éve nem látott sakktáblát, mégis kilenc lépéssel előre kiszámítja a mattot, aki bámulatosan gyors és pontos kombinatív készségével vert helyzetből kis híján térdre kényszerítve a világbajnokot remis-t ér el.

A lángész és az örült. Az ő találkozásuk, egyetlen játszma erejéig tartó drámai küzdelmük története a novella.

Czentovio a parasztleányból lett bajnok, akinek a világ a fehér és a fekete ellentétére szürkült, vele szemben a művelt és intelligens ügyvéd, Dr. B., aki hajdan az SS fogságának magányában egy lopott sakk-könyvből tanulta a játékot, és amikor már minden járszmát kívülről fújta, hogy szellemi energiáját lekösse, saját tudatát próbálta meg fekete és fehér részre hasítani és így önmaga ellen küzdeni, harcolni, győzni. Ez a mesterséges skrizofénia intellektualitásának teljes leszűkülését okozta, újabb és újabb játszmákba hajtotta, hogy legyőzze önmagát, egészen a teljes örületig. És most, évekkel a gyógyulás után megpróbálja, vajon képes-e egy igazi játszmát lejátszani vajon sakkjáték volt-e annak idején, amit cellojában játszott, vagy szintiszta örület.

CSORDÁS GÁBOR:
HORGER ANTAL EMLÉKEZETE

1.

Attilánk
betelepített planétánk

2.

a kéreg-rációt
rázzák a definíciók

szerellem:
a világ értem legyen

bánat:
kint nem legyez bocsánat

haza:
e népnek van mit tanulnia

3.

ön is jól jár
ha nem szédíti ilyen szótár

hát véletlen
szerelmét tartsa becsben

s vasárnap
vegyen virágot a mamának

4.

szivemben nem fakul
emléke Horger ur

ön legalább
nem adta alább

irigylem borzadt látomását
e líra megvalósulását

5.

nyughat békében
gránit fedezékben

idefent
marad a régi rend

áll a vásár
ki ígér többet a halálnál

s ország
rohad el nem grófság

A költészet napja-J.A.

GYÓRI LÁSZLÓ:
SZÜLETÉSNAPOMRA

Harminckét éves lettem én,
garázdaság e költemény, -
a toll
bitor

merészség, mellyel meglopom,
ki élek, így, a holt lapon,
hevét;
nevét.

Ó, ti harminckét évesek,
sorsomban osztályrészesek,
ti, oly
komoly

harminckét éves oktatók,
tantárgyba őt is iktatók,
a hont
bolond

szavakkal újra verselők,
akikben ezt a nyers időt,
hiszem,
a szem

egykor majd hűen látja meg,
hát egykoruak lettetek
vala'
velc.

A harminckettő meglepett,
bujnátok újabb szögletet,
csak hogy
elfogy.

Harminckét éves kivüle
nem lehet eztán senkise
élő
költő.

Szülessek ujjá szüntelen
önmagammá, hogy büntelen
a nép
nevét

ejtthessem előtte én,
s bölintson, ime, költemény
ez is;
az is.

De most, harminckét évesen,
lévő, ki nincs még, őt lesem,
miként
beszélt.

József Attilát díbolom,
földmélyi zűmjét dudólom
é n e k é n e k .

"TALÁN MEG VISZONTÁTHATUNK"

(Szörényi-Bródy
Good bye London)

a régi
ILLÉS

Tudósítás egy pop-találkozóról

Bizony nem mai gyerekek már, hanem nyakig benne vannak a harmincban azok az egykori tizenévesek, akik ezt a nevet: ILLÉS - így csupa nagybetűvel - mázolták, festették, rajzolták, vésték, ahová csak lehetett. Mi, akkori harmincasok, nem a saját nemzedékünk hangját hallottuk ugyan zenéjükből, talán bosszantott is olykor ez a mázolgató, és hangos szenvedély - de akinek volt füle, az megszerette és meghallotta ebben a zenében a fiatalság frissességét és kinek volt szeme a világra, az észrevette, hogy egy nemzedék szeretné kifejezni magát, közérzetét, kiforratlan, de kamaszosan nyugmentes gondolatait. A hagyományos slágerzene általános érzelmi világa, életkortól független életérzése nem elégítette ki őket: nekik saját zene és szöveg kellett. Ez az együttes annak idején azért lett olyan példátlanul népszerű, mert nem orvosi sztetoszkoppal és nem szociológiai tesztlapokkal, hanem belső azonosulással kottázta le nemzedéke vágyait és érverését. Azonosulva és mégis eredetien ki tudták fejezni, amit a maguk és nemzedékük szívhangjaiból kifülek.

A módszert-saját zenét a fiataloknak! - nem ők találták ki, hanem a Beatles fiuk, de Illések nagyon hamar/és nem csekély társadalmi ellenszenvvel dacolva/megjelentek, érzékenyem észrevették az igényt és a hívást. S habár a Beatles-fiuk szelleme ott lebegett felettük is, nem váltak egyszerű epigonokká, hamarosan megtalálták a maguk világát, stílusát, egyéniségét. És nem utolsósorban-magyarországot. Sajátos, gyakran a népzene-től inspirált, középkelet-európai beat-zenét teremtettek. Nemzetközi érvénnyel, provincializmus és magyarkodás nélkül, mégis, nemcsak nyelvén, hanem közérzetében is magyarul.

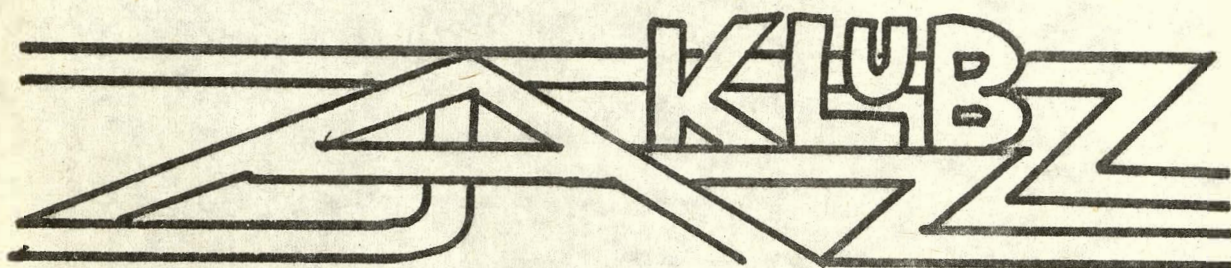
A nemzedék ama tábora, mely magáénak vallotta őket, szíve mélyén sosem nyugodott bele a széthullásba - és ennek szinte meghatározó bizonyossága volt az a találkozó, melyet A KONCERT címmel rendeztek a Sportcsarnokban. Egyetlen estére ismét összeállt a régi együttes, eredeti felállásban - és nyugodtan mondhatom, hogy a szeretetnek ilyen tömeges, de a pop-koncertek tömeghisztériája nélküli összeállása és forró megnyilvánulását látni élmény volt annak is, akiben a régi számok nem idézték kölyökkutya-kora boldog-boldog-talan emlékeit.

A Sportcsarnok nézőtere zsúfolásig tele van, mire fél órával kezdés előtt odaérek. A lelátón ülnek minden szabad négyzetcentiméteren, a széksorokon kívül is. A lenti nagy küzdőtérben pedig sűrűn áll a közönség. Lelkes, izgatott várakozás, hisztéria nélkül. Figyelem az arcokat, Valamit nagyon szeretne ez a közönség! Együtt és egyöntetűen. Hogy ez a koncert sikerüljön. Hogy ne csalódjanak. Hogy megszűlessen a régi varázslat. Még bizonytalanok. Önmagukban sem bíznak igazán, nemcsak Illésekben. Ki tudja, mi változott azóta, nem csupán a zenekarban, de itt belül, bennük is? Ahogy nézem őket, kicsit meghatódok, kicsit kárörvendően mosolygok. Mert akinek nosztalgiája is van, az már nem igazán fiatal. Vagyis közelebb kerültünk egymáshoz, és és ők, az időben, most kisebb köztünk a korkülönbség, mint amikor én voltam harmincas és ők voltak tizenévesek. A feszültség átragad rám is.

Először a Fonográf játszik. Megtapsolják, de ma nem ez a nagy esemény, a várakozás nő. Azután az Illés-multhoz szorosan kapcsolódó Tolcsvayék következnek. Tolcsvay László néhány lenyűgöző invenciójú és sodrásu szólójával, melynek betetőzése a megzenéjitett Nemzeti dal. A refrént már kórusban énekli a közönség, a hangulat emelkedik. Szünet, és a régi Illés formáció még mindig nem lépett színre. Felhangzik a régi Illés koncertek jellegzetes ütemű tapsa: ez már multidézés, szeretartás, emlékbüvölés. Majd teljes sötétség, a sötétben bevonul a csapat - és kigyullad minden elképzelhető fény! Ott állnak hangszereik mögött, mint régen valamikor, mind az öten, maguk is meghatottan pislogva. Egyikük, a dobos Pásztory külföldön játszik, de hazautazott erre a találkozóra. A közönség hatalmas üdvívalgással köszönti őket. Szörényi Levente szól néhány szót, üdvözli a hallgatóságot, mintha a múlt héten lett volna az utolsó Illés-koncert-azután felhangzik az első régi dallam. A hangulat egyre magasabbra száll. Remekül szól a régi zenekar, érzik egymást, mintha soha szét sem váltak volna. Itt minden rendben van, a közönségnek nem kellett csalódnia sem bennük, sem önmagában. Szinte esengve fel-felszakadnak a kiáltások: "Maradjatok együtt!". A pillanat, a szeretethullám megindító. És a koncert sok ráadással, nagy ünnepléssel véget ér. Ezen a koncerten Illésék is "megszámláltattak, megmértettek"-de közönségük szerint könnyűnek nem találtattak.

/Görgey Gábor

Kivonat a Magyar Nemzet cikkéből/

Április 15. KŐSZEGI IMRE együttese

Filmklub IV. 13. Menzél: Szeszélyes nyár
IV. 14. Buñuel: "Öldöklő" angyal

rock and roll klub minden
hétfőn
19h

PROGRAM

április 13.

Filmklub: Menzel: Szeszélyes nyár
Rock'n Roll klub

április 14.

Unesco klub: Nemzetközi együttműködés a környezetvédelemben
EÖTRÖS KLUB

Filmklub: Buñuel: Öldöklő angyal

április 15.

Jókai klub - Szép Srő Pódium: Pálffy Margit
Szilágyi Domokos versei

április 16.

Eötrös klub: Nostalgia klub: Old Boys egy.
Egyetemi Polvax - Kalácska

április 17.

Prognózis egy. koncertje (Ex-Hadirock) - FMH

április 18.

Szombati: Közgáz klub - Disco

április 19.

Metro klub - P.Box & Aréna. koncert

április 22.

Moldova György estje Eötrös klub

**AZ EZZE
MÚSZSOR**

A Budapesti Műszaki Egyetem-Ezer Klubjában a következő koncertek lesznek: április 5-én 100 Folk
Csalus, 12-én Edda, május 3-án Rolls, 10-én GM 69.

